

Sygn. akt II K 498/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Chojnicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Dawid Nosewicz

Protokolant: st. sekr. sąd. Małgorzata Woźniak

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Chojnicach S. K.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 3 grudnia 2015 r. sprawy

M. Z. (Z.)

syna T. i A. z domu S., ur. (...) w C.

oskarżonego o to, że:

w dniu 29 lipca 2015 roku w B. w ruchu lądowym, w stanie nietrzeźwości 0,44 mg/l alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu, kierował samochodem osobowym marki O. (...) o nr rej. (...),

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

I. na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk oraz art. 67 § 1 kk postępowanie karne przeciwko oskarżonemu M. Z. o czyn z art. 178a § 1 kk warunkowo umarza na okres 2 (dwóch) lat próby,

II. na podstawie art. 67 § 3 kk i art. 39 pkt 7 kk orzeka od oskarżonego M. Z. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 2.500,00 (dwa tysiące pięćset 00/100) złotych,

III. zasądza od oskarżonego M. Z. na rzecz Skarbu Państwa częściowo koszty sądowe w kwocie 70,00 (siedemdziesiąt 00/100) złotych tytułem wydatków, zwalniając go od obowiązku uiszczenia opłaty.

Sygn. akt II K 498/15

Uzasadnienie wyroku w sprawie II K 498/15

(na podstawie art. 424 § 3 kpk uzasadnienia orzeczenia ograniczone zostało jedynie do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku oraz rozstrzygnięcia o karze)

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd uznał, że oskarżony M. Z. swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 kk w ten sposób, że w dniu 29 lipca 2015 roku w B. w ruchu lądowym, w stanie nietrzeźwości 0,44 mg/l alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu, kierował samochodem osobowym marki O. (...) o nr rej. (...).

Kwalifikacja prawna czynu zarzucanego oskarżonemu nie budziła żadnych wątpliwości.

W ocenie Sądu zaistniały w niniejszej sprawie przesłanki dla warunkowego umorzenie postępowania karnego przeciwko oskarżonemu M. Z.. Stosownie do treści art. 66 § 1 kk Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a

postawa sprawcy nie karanego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

Sąd uznał, że w niniejszej sprawie wina oskarżonego i społeczna szkodliwość czynu nie były znaczne, choć ich stopień był większy niż znikomy. Oskarżony swoim zachowaniem godził co prawda teoretycznie w bezpieczeństwo ruchu drogowego, jednocześnie nie sposób nie zauważyć, że powodem kontroli drogowej, podczas której ujawniono czyn zabroniony, nie były niewłaściwe jego zachowania na drodze. W okolicznościach niniejszej sprawy Sąd uznał zatem, że niecelowym byłoby wymierzenie oskarżonemu kary, a najwłaściwszym było zastosowanie środka probacyjnego. Oskarżony przyznał się do winy, wyraził żal i skruchę. W ocenie Sądu szerokie zastosowanie środków probacyjnych jest uzasadnione w każdej sytuacji, kiedy nie jest konieczne efektywne wykonanie kary. Zważyć należało, że oskarżony dotychczas nie był karany sędownie i dopuszczał się naruszania obowiązującego porządku prawnego. Zdarzenie miało charakter incydentalny, jednorazowy, które w ocenie Sądu w przyszłości się nigdy nie powtórzy. Zachowanie oskarżonego w sposób dobitny świadczyło, że zrozumiał swój błąd i właściwie ocenił potencjalnie grożące mu konsekwencje karne, jak również i to, iż dzięki instytucji warunkowego umorzenia postępowania, jest w świetle prawa nadal osobą nie karaną. Dlatego też Sąd uznał, że odpowiednim środkiem będzie warunkowe umorzenie postępowania karnego. Sąd uznał przy tym, że okres 2 (dwóch) lat próby orzeczony wobec oskarżonego powinien być odpowiedni do tego, aby oskarżony przekonał, iż w przyszłości nie będzie naruszał obowiązującego porządku prawnego, a cele postępowania zostaną osiągnięte.

Na podstawie art. 67 § 3 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego. Sąd uznał, że obowiązek uiszczenia świadczenia stanowił będzie dla oskarżonego realną dolegliwość oraz przekona go o nieopłacalności naruszania obowiązującego porządku prawnego. Jednocześnie środek karny nie został orzeczony w rażącej wysokości, oskarżony posiada możliwości, aby wywiązać się z obowiązku wykonania środka karnego. Sąd orzekł zatem obowiązek uiszczenia świadczenia pieniężnego w kwocie 2500,00 (dwa tysiące pięćset 00/100) zł, na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej. Na wysokość orzeczonego świadczenia miał przy tym fakt, że Sąd odstąpił od orzeczenia wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów.

Sąd uznał bowiem, że w realiach niniejszej sprawy nie było konieczne orzeczenie wobec oskarżonego takiego środka karnego. Zważyć należało, iż orzeczenie środka karnego z uwagi na warunkowe umorzenie postępowania karnego nie było obligatoryjne. Podstawą orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów przy warunkowym umorzeniu postępowania jest względ na cele postępowania karnego. Dlatego koniecznym pozostawało ustalenie, czy cele te zostaną osiągnięte pomimo odstąpienia od orzeczenia zakazu i poprzestanie na nałożeniu obowiązku uiszczenia świadczenia pieniężnego. Nie można jednocześnie zapominać o innych przesłankach, a przede wszystkim trzeba mieć na uwadze, że środek karny nie może być zbyt dolegliwy i przy jego orzekaniu należało wziąć pod uwagę wszystkie okoliczności przedmiotowo- podmiotowe czynu. Orzeczenie środka karnego powinno również pełnić funkcję wychowawczą. Oskarżony przedstawił szczegółowo swoją sytuację życiową, a przede wszystkim fakt, że prowadzi on gospodarstwo rolne, codziennie musi wozić dzieci do szkoły oddalonej o 5 km. Dla wykonywania pracy zarobkowej posiadanie prawa jazdy jest więc niezbędne, a Sąd nie może pozbawiać oskarżonego podstawowego źródła utrzymania. Nie mogło też umknąć z pola widzenia Sądu, że z uwagi na ciężką chorobę żony oskarżonego, jego sytuacja uległa pogorszeniu. Wymaga ona bowiem specjalistycznej opieki, co wiąże się z koniecznością dojazdów do lekarza. Oskarżony wskazał, że tylko on w rodzinie posiada prawo jazdy, a dodatkowo opiekuje się też starszym ojcem. Jednocześnie nie sposób nie zauważyć, że przez pewien okres czasu oskarżony miał już zatrzymane prawo jazdy, a więc w istocie doszło do częściowego wykonania środka karnego, co było na tym etapie postępowania wystarczającą dolegliwością, a jednocześnie spełniło już cele postępowania. Nie należy w żaden sposób oskarżonego usprawiedliwiać, jednakże jednorazowy czyn nie może dyskredytować dotychczasowego życia oskarżonego i to nawet pomimo wyników badania zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu. Orzeczony środek karny nie może też w rażąco surowy sposób wpływać na sytuację oskarżonego. Podkreślić należało, że oskarżony w żaden sposób nie stworzył niebezpiecznej sytuacji na drodze. Dlatego też Sąd uznał, że pomimo odstąpienia od orzeczenia środka karnego w postaci zakazu

prowadzenia wszelkich pojazdów i poprzestaniu na obowiązku uiszczenia świadczenia pieniężnego, cele postępowania zostaną osiągnięte, czego wyrazem była postawa oskarżonego, który zrozumiał jak bardzo negatywnego czynu się dopuścił. Sąd uznał zatem, że zdarzenie miało charakter incydentalny, a oskarżony zasługuje na to, aby dać mu szansę i więcej nie naruszy obowiązującego porządku prawnego.

O kosztach sądowych Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk i art. 624 § 1 kpk, zasądzając od oskarżonego M. Z. na rzecz Skarbu Państwa częściowo koszty sądowe w kwocie 70,00 (siedemdziesiąt 00/100) złotych tytułem wydatków, zwalniając go od obowiązku uiszczenia opłaty. Sąd miał na uwadze, że oskarżony posiada możliwości, aby koszty te choćby częściowo uiścić. Nie można więc uznać, iż obowiązek uiszczenia części kosztów sądowych będzie dla oskarżonego nadmiernym obciążeniem.

Sędzia Sądu Rejonowego w Chojnicach

Dawid Nosewicz, 14.12.2015 r.

Zarządzenia:

1. odnotować w rep. K i kontrolce uzasadnień
2. odpis wyroku z uzasadnieniem oraz pouczeniem o apelacji doręczyć Prokuraturze Rejonowej w Chojnicach- wraz z aktami sprawy
3. przedłożyć z wpływem apelacji lub prawomocne

Sędzia Sądu Rejonowego

Dawid Nosewicz, 14.12.2015 r.